

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת דברים

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"יהא שמיה רבא מברך..."

ביום תשעה באב נחרב בית אלקינו בראשונה ובשניה (תענית כו, ב). חז"ל (עירובין יח, ב) אומרים שמיום שחרב בית המקדש דיו לעולם שישתמש בשתי אותיות, שנאמר: "כל הנשמה תהלל יה הללויה" (תהלים קג, ו). והיינו שמיום שנחרב בית המקדש בעוונותינו הרבים איבדנו את הזכות לקבל את שפע כל ארבע אותיות שם יהו"ה ברוך הוא, ולא נותר לנו אלא שפעם של אותיות י"ה, אך לא של אותיות ו"ה.

בדומה לזה מובא גם במדרש (שוחר טוב לתהלים ט' וכיו"ב בתנחומא סו"פ כי תצא) שכל זמן שזרעו של עמלק קיים בעולם, שמו של הקב"ה אינו שלם וכסאו אינו שלם, עד שיאבד זכרו של עמלק, שנאמר: "כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור" (שמות יז, טז). והיינו שמזה שנכתב בפסוק 'כס' ולא 'כסא', וכן י"ה ולא שם יהו"ה בארבע אותיות למדים אנו ששמו של הבורא וכסאו אינם שלמים עד שימחה שמו של עמלק מן העולם.

לכן הגם שבכל השנה כולה מחויבים אנו להצטער על חורבן בית המקדש - כדברי השולחן ערוך (סי' א, ג): "ראוי לכל ירא שמים להיות מיצר ודואג על חורבן בית המקדש" - בכל זאת ישנם אחד עשר ימים בשנה שבהם עלינו להתאבל ולהצטער על החורבן באופן מיוחד, כי אחד עשר ימי צער אלו הם כנגד האותיות ו"ה (העולות בגימטריא אחד עשר) שנחסרו משמו יתברך עקב החורבן, ועל חסרונם עיקר צערנו, ותפילתנו היא שישבו להאיר עלינו כבתחילה.

וזהו שמספרים חז"ל (ברכות ג, א) שפעם אחת היה רבי יוסי מהלך בדרך, ונכנס לחורבה אחת מחורבות ירושלים כדי להתפלל, ובא אליהו הנביא זכור לטוב והמתין לו בפתח עד שיסיים את תפילתו. לאחר שסיים תפילתו, שאל אותו אליהו הנביא: 'בני, מה קול שמעת בחורבה זו?' והשיב לו רבי יוסי: 'שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: אוי לבנים שבעוונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות'. ואמר לו אליהו הנביא:

"חייך וחיי ראשך: לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלוש פעמים אומרת כך. ולא זו בלבד, אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין 'יהא שמיה הגדול מבורך' - הקב"ה מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם".

והיינו כי באומרנו "אמן יהא שמיה רבא מברך" כוונתנו היא, להתפלל על שם י"ה שיתמלא ויתרבה ויתגדל בכך שישבו להאיר עימו גם אותיות ו"ה של השם, ואז הוא יהפוך להיות שם גדול ושלם בכל ארבע אותיותיו. ולכן בכל עת שאנו מזכירים זאת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, מצד אחד מתעורר צער החורבן שגרם לחסרון שמו יתברך, ומאידך מתעוררת תקוותנו שבקרוב ממש ישוב הבורא וינחמנו בבנין בית המקדש השלישי, ויושלמו שמו וכסאו, והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

חורבן בית שני

מסביר רבינו הזקן ואומר "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט) זה הכלי של "ואהבת את ה' אלקיך" (דברים ו'). הרי כשרוצים למזוג משקה צריך קודם כל להכין כלי קיבול לקבל את המשקה, וככל שהכלי יותר מהודר ויותר יפה, הוא יותר משובח. ובזה נבין למה בית שני חרב, אף על פי שהיה שם שפע אדיר של חכמה, היו שם תנאים גדולים וחכמים עצומים אבל היה שם חוסר באהבת ישראל, לא היו כלים. המבחן היה במעשה עם קמצא ובר קמצא, מה שכאב לבר קמצא בעיקר, זה לא מה שבעל הסעודה דרש להוציא אותו, אלא הוא אמר הואיל וישבו שם חכמים ולא מחו בידו, שמע מינה שנוח לחכמים מה שבעל הסעודה עשה לי שדרש להוציאני מן הסעודה. ולכן הלך לקיסר והלשין על כל עם ישראל, והצליח במעשיו. לחכמים היה נוח בזה שמבזים אנשים, אומר הקב"ה עם חכמים כאלה אני לא רוצה להתעסק, שרף להם את בית המקדש והגלה אותם, הוא זרק אותם לכל הרוחות. וזה מחמת שלא היה כלי, והכלי הוא אהבת ישראל. כשאין אהבת ישראל הקב"ה לא צריך שום דבר אחר, הקב"ה החריב את המקדש במו ידיו, כמ"ש "ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה" (איכה ד'), הוא שרף את הכל. למרות שהם היו מחמירים בהרבה דברים, אבל היחס שלהם לעמי הארץ היה קשה מאד. לכן המצוה היא לאהוב כל אדם, לא משנה מה הוא, תאהב אותו כי הוא יציר כפיו של ה'.

זמני השבת

צאת שבת:	הדלקת נרות:
21:04 ר"ת 20:10	19:20 ירושלים
21:01 ר"ת 20:08	19:18 תל אביב
21:04 ר"ת 20:11	19:21 חיפה
21:01 ר"ת 20:09	19:19 באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

הרבנית רינה - ג' אב, אימו של מו"ר הרב יורם.

בתקופה הראשונה ליסודו של המושב שבו התגוררו הוריע"ה לא היו בו שום מוסדות חינוך דתיים המחנכים בדרך ישראל סבא אלא אך ורק מוסדות שההשכלה והכפירה שלטו בהם. אימי ע"ה הצטערה על כך מאוד והשתדלה בכל יכולתה לדבר עם כל מי שרק אפשר במועצה האזורית וכדומה בנסיון להשפיע עליהם לייסד במושב בית ספר דתי אך דבריה נפלו על אוזניים ערלות. ומשלא הצליחה היא להשפיע עליהם דברה עם מנהלי מוסדות חב"ד באזור שינסו הם להשפיע על האחראים לכך במועצה, אך גם הם לא הצליחו להשפיע עליהם מאומה, ואז הבינה אימי ע"ה שללא מסירות נפש לא יזוז שום דבר. ומה היא עשתה? היא שכבה באמצע הכביש של המושב ולא נתנה לשום כלי רכב לעבור. כמובן האנשים לא הבינו מה קרה לה, אך היא עמדה על שלה ושכבה על הכביש, ואמרה שהיא לא תקום מהכביש ותפנה את הדרך עד שינתן אישור מפורש מהמועצה על הקמת בית ספר דתי במושב. ואם בכל זאת ידרסו אותה חלילה בקשתה היא שיפרסמו בתקשורת שאשה אחת חרדיה נדרסה למוות רק משום שהיה לה צער עצום על כך שאין תלמוד תורה במושב שבו היא מתגוררת. מעשה נועז זה שעשתה אימי מתוך מסירות נפש אכן הצליח להמיס גם את לבבות האבן שבמועצה, ומתוך כך הם נתנו אישור למנהלי בתי ספר חב"ד להקים בית ספר חב"ד במושב, ואף הקצו לכך מבנה שקודם לכן היה מיועד להיות בית ספר חילוני. כך בזכות מסירות נפשה של אימי הוקם בית ספר חב"ד במושב שזכה להעמיד קרוב לעשרים מחזורים של תלמידים יראי שמים. 'אמרי נועם'

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

לסלוח על הכל

"אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל" (דברים א' א')

הביא אבא היקר והאהוב רבינו יורם אברג'ל שזוהי בעצם עיקר העבודה הנדרשת מאיתנו בתקופת הגלות הקשה שבה אנו נמצאים - לסלק מליבנו את שנאת חינוס הנוראה, הגורמת לאדם להתנכל לזולת, לדבר עליו דברי לשון הרע ורכילות ולהוציא עליו דיבה, והגרוע מכל, לנסות להזיק לו בכל מיני דרכים, ובכלל זאת על ידי הלשנות ומסירות לשלטונות, רחמנא ליצלן מהעוון הקשה והחמור הזה.

כל אחד מאיתנו מחויב לטהר את ליבו מכל ההקפדות למיניהן שיש לו על מיני אנשים. גם אם מישוהו באמת פגע בכך, אל תעלה למיטה בלילה עד שתסלח לו על כך מכל הלב ותאמין באמונה שלימה שכל מה שקרה זה מאת ה' יתברך ובוודאי כל מה שה' עושה - לטובה הוא עושה.

לכן תיקנו רבותינו הקדושים לומר בסדר "קריאת שמע שעל המיטה": "רבונו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי, או שחטא כנגדי, בין בגופי, בין בממוני, בין בכבודי, בין בכל אשר לי, בין באונס ובין ברצון, בין בשוגג בין במזיד, בין בדיבור בין במעשה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לכל בר ישראל ולא יענש שום אדם בסיבתי".

אדם שעולה למיטתו בלילה עם לב נקי מכל כעס וקפידה על אדם כל שהוא מעם ישראל, לאחר שהוא נרדם נשמתו עולה למעלה להיכלות העליונים ומתקבלת שם בכבוד גדול, ועליה אמר הפייטן ר' שמעיה קוסון זצ"ל (בפיוט "אודה לאל לבב חוקר") ברוח הקודש: "ימצאה מעוטפת בזכיות ובתוספת כמו כלה מעולפת (מקושטת) תמיד בבוקר בבוקר".

לעומת זאת, אדם שעולה על מיטתו כשליבו שחור כפחם מרוב שנאה, כעס והקפדות על כל מיני יהודים, לאחר שהוא נרדם נשמתו עולה למעלה ודוחים אותה בבזז מכל ההיכלות העליונים, ועליה נאמר בפיוט הנ"ל (כפי שנמצא רק בחלק מהסידורים): "ימצאה מטונפת מעוונות ובתוספת כמו שפחה נחרפת תמיד בבוקר בבוקר".

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

שתשה הרבה מים

לאחר שהתחתנו נולדו לנו מספר ילדים, ואז הגיע הפסקה ארוכה בה היה לנו קושי להרחיב את המשפחה, התייעצנו עם רופאים מומחים ועשינו כל מיני בדיקות וטיפולים אבל לא קורה כלום!

בשנים האחרונות אני ובעלי ממש מתחזקים ב"ה! והקפדנו או שכך חשבנו על טהרת המשפחה.

בעלי הלך לבקש ברכה מאהובנו, עטרת ראשנו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, לאחר שהרב שמע את דבריו, הרב חיך אליו ואמר "תשמרו טהרה", לא הבנו מה לא עשינו טוב ואז החלטנו ללכת ולקנות ספר של טהרה מיד כשהתחלנו ללמוד בו הבנו שלצערנו הרב אנחנו לא באמת שומרים על טהרת המשפחה כנדרש, ממש כדברי הרב.

כמובן שמאותו היום התחלנו להקפיד יותר ויותר על ההלכה ואכן תוך זמן קצר התבשרנו בבשורה המשמחת, אני בהריון.

בעלי הלך שוב למורינו הרב כדי לספר לו על הבשורה ולהודות לו וכן כדי שהרב יברך אותנו שנזכה שיהיה בן זכר, רבינו לא ענה לו על בקשתו, ורק חיך ואמר לבעלי לוודא שאני אשתה הרבה מים...

תוך זמן קצר התבשרנו לדעת שאני נושאת תאומים זכרים ב"ה!! זכינו וברכתו של רבינו ליוותה אותנו במהלך כל ההיריון ובסופו של דבר הייתה לנו גם הזכות שהרב היה הסנדק של בני שקרוא על שם הרב שזכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תפילת מוסף

שאלה: אם הוא מסופק אם התפלל מוסף או לא, האם יחזור ויתפלל, או לא?

תשובה: אם הוא מסופק אם התפלל תפילת מוסף או לא, אינו רשאי לחזור ולהתפלל מחמת הספק, ואפילו בתורת נדבה לא יתפלל הואיל והתפילות הם במקום קרבן, וכשם שאין מקריבין קרבן נדבה בשבת, כך אין מתפללין תפילת נדבה בשבת.

שאלה: בישוב קטן שאין בו עשרה יהודים, האם היחיד חייב בתפילת המוספין או לא.

תשובה: הגם שבמשנה נחלקו התנאים, האם במקום שאין עשרה יהודים, היחיד חייב בתפילת המוספין או לא, מ"מ לענין הלכה פשוט וברור שגם במקום שאין עשרה יהודים, היחיד חייב בתפילת המוספין.

שאלה: האם מותר לטעום פירות או עוגות ומגדנות קודם תפילת מוסף, או לא?

תשובה: מותר לטעום פירות ועוגות ומגדנות קודם תפילת מוסף, ואין בזה איסור משום "ואותי השלכת אחרי גויך", כדרך שאמרו בתפילת שחרית. ומותר אף לטעום פת פחות מכביצה [חמישים וארבע גרם]. אבל סעודה ממש אסור.

ולכן, תלמיד חכם שמתפלל תפילת שחרית בנץ החמה בבית הכנסת, ושומע שם קריאת ספר תורה, ואח"כ הולך לבית הכנסת אחר כדי לדרוש שם, ומתפלל שם תפילת מוסף יכול לכתחילה לטעום משהו קודם תפילת מוסף. וכן קורא בתורה שקורא בכמה מניינים ומתפלל תפילת מוסף במנין האחרון רשאי לטעום משהו בין קריאה בתורה לקריאה שנייה, וכן על זה הדרך.

אולם יש לבטל מכל וכל, פאת המנהג שהנהיגו מקצת עמי הארץ בדורות עברו שבזמן קריאת ספר התורה ובזמן שהחכם דורש, היו יוצאין מקצתן למטבח סמוך לבית הכנסת ואוכלין שם כל מיני מאכלים, ושותים משקאות חריפים. ודבר זה חמור ביותר שהיו גורמים בזה למחלוקות ושאר רעות ב"מ. ותהילות לאל יתברך כיום נתבטל מנהג רע זה כמעט מכל המקומות וברוך ה' קם דור חדש ההולך בעקבות חסידים ואנשי מעשה שבדורות הקודמים ושומרים בכל כוחם על כבוד בית המדרש וכבוד התפילה וספר התורה, ומטים אוזן קשבת לדרשת החכם ושומעים דברי חכמים, אשריהם ואשרי חלקם, ואשרי הדור שכך עלתה בימיו.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הקללות שנהפכו לברכות

ציערו אנשי קולסוב את רבי אברהם יהושע העשיל, בעל "אוהב ישראל" מאפטא, שכיהן כרב בעירם. באו מקורבי הרב ואמרו לו:

יקללם הרב קללות נמרצות, מפני שהם יורדים לחיי הצדיק על לא עוול בכפו, השיב להם ה"אוהב ישראל":

בנעורי רדפו אותי הולכי בטל, קיללתי אותם קללות נמרצות וקללותי נתקיימו. הצטערתי צער רב על כך, הרי הקדוש ברוך הוא בורא כל הנפשות יושב ומצפה כי התקרבו אליו הבריות ואז אני בא וטורדם מן העולם? שטחתי בקשתי לפני הבורא יתברך "אנא עשה שהקללות ייפכו לברכות", וגם תפילתי זו נתקבלה. עכשיו אתם אומרים כי אקללם, וברכות יחולו על ראשם, וכי מגיעות להם כל הברכות הללו?

המתנה המושלמת לאם ולבת!

ספר ייחודי לבת ישראל בו
קובצו מיטב שיחותיו
של מו"ד הרב יוסף אברג'ל

עכשיו
במחיר
השקה!

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יוסף אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יוסף אברג'ל

פניני השבוע

היושר וההגינות שבאדם
מקרבים את הגאולה ומשמחים
את השכינה הקדושה.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ גבריאל בן מלכה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יוסף הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יוסף אברג'ל
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000